

der kommer gode argumenter mod det ene eller det andet, vil gøre et stort indtryk ikke alene på ministeren, men også på de øvrige forligspartier og på Det Kgl. Teaters ledelse, så vi kan få en grundig beskrivelse af det.

Jeg har stadig væk ikke hørt, om Tordenskjoldsgade skal overdækkes.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Med fare for, at Folketingets formand korrekser mig for identitetsproblemer, vil jeg sige en lille smule om licensforliget.

I det licensforlig, der blev indgået i august 1993, var det en klar aftale mellem forligspartierne og for øvrigt også med nogle af de partier, der deltog i de første diskussioner, at vi i år skulle have en bred diskussion af medielandskabet.

Mange, der følger med, ved, at inden for meget få uger vil jeg spille ud med et politisk debatoplæg til en demokratisk debat om de nye perspektiver, der vedrører mediestrukturen. Og det vil, hvis der er noget, der skal ændres, som vi jo gør det her til lands, selvfølgelig også ende i Folketingssalen. Det er bare for, at der ikke skal være nogen som helst tvivl om de ting og de aftaler, jeg indgår.

Så har jeg en enkelt lille kommentar: Det er nu engang sådan, at hvis man forpligter sig i nogle forhandlinger – og det gælder finanslovforhandlinger og de andre ting, der udspringer heraf – så har man naturligvis også indflydelse på den måde, beslutningerne bliver taget på. Det er jo det, vi kalder politik.

Den sidste ting, jeg vil sige, er, at det aktstykke, som bliver forelagt Folketingets Finansudvalg umiddelbart efter denne debat, naturligvis også vil være diskuteret med de partier, der står bag aftalen om bygning af en ny scene til Det Kgl. Teater. Sådan behandler man forligspartier.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, vi skal tage og behandle hinanden ordentligt alle sammen, og det, jeg bare pippede lidt om, var, at den beslutning, der blev truffet om Det Kgl. Teater, var vi overhovedet ikke indbudt til at drøfte.

Hvis ministeren siger, at det er vi selv ude om, fordi vi ikke for år tilbage var med i det andet forlig, så vil jeg sige: Jamen det er det, der gør det lidt uhyggeligt – at man ikke alene siger, at man er forpligtet af et forlig, men at man åbenbart også er så forpligtet, at man skal holde dem udenfor, som ikke har været med i det.

Det er da en dårlig procedure, hvis det er store beslutninger, der skal træffes. Det er derfor, Folketinget er et velegnet sted til at sikre, at mindretal og Fremskridtspartiet, og hvad vi har, bliver hørt og får lov til at diskutere med. Der er faktisk grunde til, at demokratiet er bygget sådan lidt firkantet og besværligt og omstændeligt op. Det er, for at man ikke kan sige: Jamen klubben holder sammen.

Det var lidt det, ministeren – jeg tror uforvarende – kom til at sige her: Vi er jo forpligtede på hinanden, og derfor skal vi ikke snakke med andre om denne her sag.

Vi var ikke indbudt, så vi har ikke engang haft lejlighed til at være uansvarlige.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det, der er kernen i det forslag til folketingsbeslutning, som er fremsat af fru Margrete Auken, er jo, hvordan man behandler ting af den størrelsesorden her.

Man kan konstatere, at når man har indgået et politisk-økonomisk forlig, så bliver alt andet sat til side. Man kan se, hvordan Venstre og De Konservative aktivt argumenterer og støtter et kongeligt teater uden anlægsgov og i øvrigt også støtter nogle intentioner, som de egentlig aldrig rigtig har villet støtte, når det kommer til stykket – fordi der er indgået et økonomisk forlig.

Det kan måske vække tanker om, at det ikke er så klog en idé at indgå så store, omfattende økonomiske forlig fremover.

Men så vil jeg også lige sige til kulturministeren, at når jeg taler om licensforlig, er det ikke for at foregribe den debat, der skal være om mediepolitikken fremover, og som kommer nu. Jeg er godt klar over, at den kommer.

Det eneste, jeg retter min anklage imod, er den aftale, man indgik, jeg tror, det var den 20. januar, om forlængelsen af det eksisterende licensforlig. Jeg er uenig i den måde, man har gjort det på. Vi har ikke haft mulighed for at komme til orde nogen steder som medlemmer af Folketinget ud over et møde hos kulturministeren, hvor jeg så havde indtryk af, at man ville ende med at lægge det i salen.

Det er det, jeg synes er uheldigt. Jeg mener også, det er uheldigt, at man kommer med et nyt – efter min opfattelse udmærket – oplæg til, hvad der skal ske på medieområdet, og så træffer en beslutning så tæt på det. Det har jo også en konsekvens, fordi man begynder at lægge nogle retningslinjer for, hvad der skal ske, når man udbygger beslutningen den 20. januar.